

DAN BROWN

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ *ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΑ ΒΙΝΤΣΙ*

Αρκτική ΠΑΓΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: DECEPTION POINT

Από τις Εκδόσεις Atria, Νέα Υόρκη 2003

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Αρκτική παγίδα**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Dan Brown

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Μπαρουξής

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Henry Steadman (www.henrysteadman.com)

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Dan Brown, 2001

© Φωτογραφιών εξωφύλλου:

www.henrysteadman.com & Getty Images

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λιβάνη, 2005,

με τον τίτλο «Αρκτικός κύκλος»

Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Ιούλιος 2014

ISBN 978-618-01-0695-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121

144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1

106 79 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head office: 121, Tatoiou Str.

144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 1, Mavromichali Str.

106 79 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

DAN
BROWN

Αρκτική
ΠΑΓΙΔΑ

Μετάφραση:
Γιώργος Μπαρουξής

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Inferno, 2013, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Το χαμένο σύμβολο, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Κώδικας Da Vinci, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Άγγελοι και δαίμονες, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής

Κυκλοφορεί επίσης:
Ψηφιακό σχυρό

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Δύναμη Δέλτα, το Εθνικό Γραφείο Αναγνώρισης, και το Ίδρυμα Συνόρων του Διαστήματος είναι πραγματικές οργανώσεις. Όλες οι τεχνολογίες που περιγράφονται σε αυτό το μυθιστόρημα υπάρχουν.

Αν επιβεβαιωθεί αυτή η ανακάλυψη, σαφώς θα είναι ένα από τα πιο συνταρακτικά βήματα κατανόησης του σύμπαντος που έχουν γίνει ποτέ από την επιστήμη. Οι επιπτώσεις της είναι τεράστιες και προκαλούν δέος στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Και ενώ υπόσχεται απαντήσεις σε μερικά από τα παλαιότερα ερωτήματα του ανθρώπου, ταυτόχρονα θέτει άλλα ακόμη πιο θεμελιώδη.

– Πρόεδρος Μπιλ Κλίντον, σε συνέντευξή του στις 7 Αυγούστου 1997, μετά την ανακάλυψη που είναι γνωστή ως ALH84001.

Πρόλογος

Σε αυτό τον ξεχασμένο τόπο, ο θάνατος μπορούσε να εμφανιστεί με αμέτρητες μορφές. Ο γεωλόγος Τσαρλς Μπρόφι αντιμετώπιζε το άγριο μεγαλείο αυτής της περιοχής για χρόνια, αλλά τίποτα δε θα μπορούσε να τον προετοιμάσει για μια μοίρα τόσο βάρβαρη και αφύσικη όσο αυτή που θα τον έβρισκε.

Τα τέσσερα χάσκι που έσερναν το έλκηθρο με τον γεωλογικό εξοπλισμό του στην τούνδρα έκοψαν ξαφνικά ταχύτητα κοιτώντας προς τον ουρανό.

«Τι συμβαίνει, κορίτσια;» ρώτησε ο Μπρόφι κατεβαίνοντας από το έλκηθρο.

Μπροστά από τα σύννεφα της καταιγίδας που συγκεντρώνονταν στον ορίζοντα, ένα μεταγωγικό ελικόπτερο με διπλές έλικες πλησίαζε σε χαμηλό υψόμετρο, ακολουθώντας το περίγραμμα των κορυφών του πάγου με στρατιωτική δεξιοτεχνία.

Παράξενο, σκέφτηκε. Δεν έβλεπε ποτέ ελικόπτερα τόσο βόρεια. Το ελικόπτερο προσγειώθηκε σε απόσταση πενήντα μέτρων, σηκώνοντας μια θύελλα από σπειρωτό χιόνι. Τα σκυλιά έδειχναν ανήσυχα και είχαν αρχίσει να κλαψουρίζουν.

Όταν άνοιξαν οι πόρτες του ελικοπτέρου, κατέβηκαν δύο άντρες. Φορούσαν λευκή αρκτική στολή, ήταν οπλισμένοι με τουφέκια και πλησίασαν τον Μπρόφι με γρήγορο αποφασιστικό βήμα.

«Ο δόκτωρ Μπρόφι;» φώναξε ο ένας.

Ο γεωλόγος απόρησε. «Πώς ξέρετε το όνομά μου; Ποιοι είστε;»

«Βγάλτε τον ασύρματό σας, παρακαλώ».

«Ορίστε;»

«Απλώς κάντε αυτό που σας λέμε».

Απορημένος, ο Μπρόφι έβγαλε τον ασύρματο από την τσέπη του άνορακ.

«Θέλουμε να στείλετε ένα επείγον μήνυμα. Μειώστε τη συχνότητα του ασυρμάτου στους εκατό χιλιοκύκλους».

Εκατό χιλιοκύκλους; Ο Μπρόφι είχε μπερδευτεί τελείως. Κανείς δεν μπορεί να λάβει μήνυμα σε τόσο χαμηλή συχνότητα. «Τι συμβαίνει; Έγινε κανένα ατύχημα;»

Ο δεύτερος άντρας σήκωσε το τουφέκι του και τον σημάδεψε στο κεφάλι. «Δεν υπάρχει χρόνος για εξηγήσεις. Απλώς κάν' το».

Ο Μπρόφι ρύθμισε τη συχνότητα τρέμοντας.

Ο πρώτος τού έδωσε μια κάρτα με μερικές αράδες κείμενο γραμμένες πάνω. «Στείλε αυτό το μήνυμα. Τώρα».

Ο Μπρόφι κοίταξε την κάρτα. «Δεν καταλαβαίνω. Αυτή η πληροφορία είναι λάθος. Εγώ δεν...»

Ο άλλος πίεσε το τουφέκι του δυνατά στον κρόταφο του γεωλόγου.

Η φωνή του Μπρόφι έτρεμε καθώς μετέδιδε το παράξενο μήνυμα.

«Ωραία», είπε ο πρώτος άντρας. «Και τώρα ανέβα με το ελικόπτερο στο ελικόπτερο».

Υπό την απειλή των όπλων τους, ο Μπρόφι οδήγησε τα απρόθυμα σκυλιά στη ράμπα και ανέβηκαν στον χώρο φορτίου του ελικόπτερου. Μόλις μπήκαν μέσα, το ελικόπτερο σηκώθηκε αμέσως κι έστριψε δυτικά.

«Ποιοι διάβολο είστε!» φώναξε ο Μπρόφι, νιώθοντας να ιδρώνει μέσα από το άνορακ. *Και τι σήμαινε εκείνο το μήνυμα!*

Οι δυο άντρες δεν του απάντησαν.

Το ελικόπτερο πήρε ύψος ενώ ο άνεμος μούγκριζε από την ανοιχτή πόρτα. Τα τέσσερα χάσκι του Μπρόφι, δεμένα ακόμη στο φορτωμένο ελικόπτερο, κλαψούριζαν πάλι.

«Τουλάχιστον κλείστε την πόρτα», είπε ο Μπρόφι. «Τα σκυλιά μου φοβούνται!»

Οι άντρες δε μίλησαν.

Το ελικόπτερο ανέβηκε στα χίλια διακόσια μέτρα και μετά

έστριψε απότομα πάνω από μια σειρά από χάσματα και ρωγμές στους πάγους. Ξαφνικά, οι δυο άντρες σηκώθηκαν. Χωρίς να πουν λέξη, έπιασαν το φορτωμένο έλκηθρο και το έσπρωξαν έξω από την ανοιχτή πόρτα. Ο Μπρόφι παρακολουθούσε με φρίκη καθώς τα σκυλιά του προσπαθούσαν μάταια να αντισταθούν στο τεράστιο βάρος. Μέσα σε μια στιγμή τα ζώα σύρθηκαν ουρλιάζοντας ως την πόρτα και εξαφανίστηκαν.

Ο Μπρόφι είχε πεταχτεί όρθιος και ούρλιαζε όταν τον άρπαξαν οι δύο άντρες. Τον έσυραν στην πόρτα. Μουδιασμένος από φόβο, ο Μπρόφι προσπάθησε να τους χτυπήσει, προσπάθησε να πετάξει από πάνω του τα δυνατά χέρια που τον έσπρωχναν έξω.

Ήταν ανώφελο. Μια στιγμή αργότερα έπεφτε κι αυτός προς τα ρήγματα από κάτω.

Κεφάλαιο 1

Το Εστιατόριο Τούλος, δίπλα στο Κάπιτολ Χιλ, σερβίρει ένα «πολιτικά ανάρμοστο» μενού με μοσχαράκι γάλακτος και καρπάτσιο από κρέας αλόγου, και αυτό, κατά ειρωνικό τρόπο, το καθιστά ένα από τα κυριότερα σέκια για μπρέκφαστ ανάμεσα στους ισχυρούς της Ουάσινγκτον. Σήμερα το πρωί, το Τούλος είχε κίνηση· μέσα στην αίθουσα επικρατούσε μια κακοφωνία από τα κουδούνίσματα των πιάτων πάνω σε πιάτα, τις μηχανές εσπρέσο και τις συζητήσεις σε κινήτά.

Ο μετρο έπινε στα κρυφά μια γουλιά από το πρωινό του Μπλάντι Μαίρη, όταν μπήκε η γυναίκα. Την κοίταξε με ένα εξασκημένο χαμόγελο.

«Καλημέρα», είπε. «Μπορώ να σας βοηθήσω;»

Η γυναίκα ήταν όμορφη, γύρω στα τριάντα πέντε, και φορούσε γκριζο φανελένιο παντελόνι με πιέτες, συντηρητικά στρωτά παπούτσια και ιβουάρ μπλούζα Λόρα Άσλεϊ. Είχε ίσιο παράστημα, με το πιγούνι λιγάκι ανασηκωμένο, όχι αλαζονικά, απλώς δυναμικά. Τα μαλλιά της ήταν ανοιχτοκάστανα και χτενισμένα στην πιο δημοφιλή κόμμωση της Ουάσινγκτον, το λεγόμενο «σιλ της παρουσιάστριας» – φιλαριστά, με μπουκλα από τους ώμους και κάτω, αρκετά μακριά για να είναι σέξι, αλλά και αρκετά κοντά για να σου υπενθυμίζει ότι κατά πάσα πιθανότητα ήταν εξυπνότερη από σένα.

«Έχω αργήσει λίγο», είπε η γυναίκα με ανεπιτήδευτη φωνή. «Έχω ραντεβού για πρωινό με τον γεροϋσιαστή Σέξτον».

Ο μετρο αισθάνθηκε μια απρόσμενη νευρική κίνηση. *Ο γεροϋσιαστής Σέτζονικ Σέξτον.* Ήταν τακτικός πελάτης, και μία από τις

διασημότερες προσωπικότητες της χώρας. Την περασμένη βδομάδα είχε σαρώσει και τις δώδεκα προκριματικές ψηφοφορίες των Ρεπουμπλικάνων, και ήταν σχεδόν σίγουρο ότι θα ήταν ο υποψήφιος του κόμματός του για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών. Πολλοί πίστευαν ότι το ερχόμενο φθινόπωρο ο γερουσιαστής είχε μεγάλες πιθανότητες να κλέψει τον Λευκό Οίκο από τον νυν πρόεδρο, που βαλλόταν από παντού. Τελευταία, το πρόσωπο του Σέξτον έμοιαζε να βρίσκεται σε όλα τα περιοδικά, κι έβλεπες παντού το σύνθημα της προεκλογικής του εκστρατείας: «Τέλος η σπατάλη, ώρα για ανάκαμψη».

«Ο γερουσιαστής Σέξτον είναι στο τραπέζι του», είπε ο μετρο. «Και εσείς είστε;...»

«Ρέιτσελ Σέξτον. Η κόρη του».

Ανοησία μου, σκέφτηκε ο μετρο. Η ομοιότητα ήταν εμφανής. Η γυναίκα είχε τα διαπεραστικά μάτια και το επιβλητικό παράστημα του γερουσιαστή – εκείνο τον εξευγενισμένο αέρα της ατάραχης αριστοκρατίας. Ήταν φανερό ότι η κλασική ομορφιά του γερουσιαστή είχε περάσει και στην κόρη του, αλλά η Ρέιτσελ Σέξτον είχε ταυτόχρονα μια χάρη και μετριοφροσύνη που έλειπε από τον πατέρα της.

«Χαρά μας να σας εξυπηρετήσουμε, κυρία Σέξτον».

Καθώς ο μετρο διέσχιζε την αίθουσα με την κόρη του γερουσιαστή πίσω του, ένιωσε αμηχανία από τα αντρικά βλέμματα που την ακολουθούσαν, μερικά διακριτικά, άλλα όχι και τόσο. Ελάχιστες γυναίκες έτρωγαν στο Τούλος, και ακόμη λιγότερες είχαν την ομορφιά της Ρέιτσελ Σέξτον.

«Ωραίο σώμα», ψιθύρισε ένας πελάτης. «Τι έγινε, βρήκε κιόλας άλλη γυναίκα ο Σέξτον;»

«Αυτή είναι η κόρη του, βλάκα», απάντησε ένας άλλος.

Ο πρώτος γέλασε. «Λεπτομέρειες. Ξέρω τι κάθαγμα είναι ο Σέξτον, μάλλον την πηδάει κι αυτή».

Όταν η Ρέιτσελ έφτασε στο τραπέζι του πατέρα της, ο γερουσιαστής μιλούσε δυνατά στο κινητό του για μία από τις πρόσφατες επιτυχίες του. Κοίταξε τη Ρέιτσελ μόνο όσο χρειαζόταν για να

της δείξει το ρολόι Καρτιέ στον καρπό του και να της υπενθυμίσει ότι είχε αργήσει.

Ναι, μου έλειψες και μένα, σκέφτηκε η Ρέιτσελ.

Το μικρό όνομα του πατέρα της ήταν Τόμας, αλλά είχε αρχίσει να χρησιμοποιεί το μεσαίο του όνομα, το Σέτζγουικ, εδώ και πολύ καιρό. Η Ρέιτσελ υποψιαζόταν ότι το προτιμούσε επειδή του άρεσε η παρήχηση. Γερουσιαστής Σέτζγουικ Σέξτον. Ήταν γκριζομάλλης, πολύ πειστικός συνομιλητής, πολιτικός από τη φύση του, που είχε την τύχη να είναι όμορφος σαν γιατρός σαπουνόπερας, και διέθετε ταλέντο στις μιμήσεις.

«Ρέιτσελ!» Ο πατέρας έκλεισε το τηλέφωνό του και σηκώθηκε για να τη φιλήσει στο μάγουλο.

«Γεια σου, μπαμπά», είπε η Ρέιτσελ, χωρίς να τον φιλήσει κι αυτή.

«Δείχνεις κουρασμένη».

Αρχίσαμε, σκέφτηκε η Ρέιτσελ. «Πήρα το μήνυμά σου. Τι τρέχει;»

«Γιατί πρέπει να τρέχει κάτι; Δεν μπορώ να καλέσω την κόρη μου για πρωινό;»

Η Ρέιτσελ ήξερε εδώ και καιρό ότι ο πατέρας της σπάνια αναζητούσε την παρέα της αν δεν είχε κάποιο υστερόβουλο κίνητρο.

Ο Σέξτον ήπιε μια γουλιά καφέ. «Λοιπόν, πώς τα πας;»

«Πνίγομαι στη δουλειά. Είδα ότι η προεκλογική σου εκστρατεία πάει καλά».

«Α, ας μη μιλήσουμε για δουλειές». Ο Σέξτον έσκυψε πάνω από το τραπέζι και χαμήλωσε τη φωνή του. «Πώς είναι εκείνος ο τύπος από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ που σου σύστησα;»

Η Ρέιτσελ αναστέναξε, ενώ ένιωθε κιόλας την τάση να κοιτάξει το ρολόι της. «Μπαμπά, δεν είχα χρόνο να του τηλεφωνήσω. Και σε παρακαλώ πάψε να...»

«Πρέπει να βρίσκεις χρόνο για τα σημαντικά πράγματα, Ρέιτσελ. Χωρίς αγάπη όλα τα άλλα δεν έχουν νόημα».

Της ήρθαν κάμπουσες απαντήσεις, αλλά προτίμησε να μη μιλήσει. Δεν ήταν καθόλου δύσκολο να φέρεται πιο ώριμα όταν είχε να κάνει με τον εγωκεντρικό πατέρα της. «Μπαμπά, ήθελες να με δεις; Είπες ότι είναι σημαντικό».

«Είναι». Ο πατέρας της την περιεργάστηκε καλά καλά.

Η Ρέitseλ αισθάνθηκε ένα μέρος από τις άμυνές της να λιώνει κάτω από το βλέμμα του, και βλαστήμησε τη δύναμη που είχε αυτός ο άνθρωπος. Τα μάτια του ήταν το μεγάλο ατού του γερουσιαστή, ένα ατού που η Ρέitseλ υποψιαζόταν ότι θα τον οδηγούσε μέχρι τον Λευκό Οίκο. Ο Σέξτον μπορούσε να κάνει τα μάτια του να βουρκώσουν κατά βούληση, και μια στιγμή αργότερα να ανοίξουν σαν παράθυρα, αποκαλύπτοντας μια ευσπλαχνική ψυχή που εξέπεμπε έναν δεσμό εμπιστοσύνης προς όλους. *Η εμπιστοσύνη είναι το παν*, έλεγε ο πατέρας της. Βέβαια, είχε χάσει την εμπιστοσύνη της Ρέitseλ εδώ και χρόνια, αλλά, όπως έδειχναν τα πράγματα, είχε αρχίσει να κερδίζει την εμπιστοσύνη της χώρας.

«Έχω να σου κάνω μια πρόταση», είπε ο γερουσιαστής Σέξτον.

«Φαντάζομαι», απάντησε η Ρέitseλ, προσπαθώντας να ενισχύσει τη θέση της. «Κάποια διακεκομμένη προσωπικότητα χώρισε πρόσφατα και ψάχνει για καμιά νεαρή γυναίκα».

«Μην ξεγελάς τον εαυτό σου, γλυκιά μου. Δεν είσαι τόσο νεαρή πια».

Η Ρέitseλ αισθάνθηκε να ζαρώνει, κάτι που το ένιωθε συχνά όταν μιλούσε με τον πατέρα της.

«Θέλω να σου πετάξω ένα σωσίβιο», είπε ο γερουσιαστής.

«Δεν ήξερα ότι πνίγομαι».

«Όχι εσύ, ο Πρόεδρος πνίγεται. Και πρέπει να εγκαταλείψεις το πλοίο πριν να είναι πολύ αργά».

«Δεν την έχουμε ξανακάνει αυτή τη συζήτηση;»

«Σκέψου το μέλλον σου, Ρέitseλ. Μπορείς να έρθεις να δουλέψεις για μένα».

«Ελπίζω να μη με κάλεσες για πρωινό μόνο και μόνο για να μου πεις αυτά».

Η ήρεμη βιτρίνα του γερουσιαστή ράγισε λιγάκι. «Ρέitseλ, δεν καταλαβαίνεις ότι το γεγονός πως δουλεύεις γι' αυτόν αντανakλά αρνητικά σε μένα; Και στην προεκλογική μου εκστρατεία;»

Η Ρέitseλ αναστέναξε. Τα είχαν ξαναπεί αυτά με τον πατέρα της. «Μπαμπά, δε δουλεύω για τον Πρόεδρο. Δεν τον έχω γνωρίσει καν. Για όνομα του Θεού, εγώ δουλεύω στο Φέρφραξι!»

«Η πολιτική στηρίζεται στις εντυπώσεις, Ρέιτσελ. Φαίνεται σαν να δουλεύεις για τον Πρόεδρο, και αυτό είναι αρκετό».

Η Ρέιτσελ πήρε μια βαθιά ανάσα, προσπαθώντας να κρατήσει την ψυχραιμία της. «Δούλεψα πολύ σκληρά για να πιάσω αυτή τη δουλειά, μπαμπά. Δεν πρόκειται να παραιτηθώ».

Τα μάτια του Σέξτον στένεψαν. «Ξέρεις, μερικές φορές αυτή η εγωιστική στάση σου πραγματικά...»

«Γερουσιαστά Σέξτον;» Ένας δημοσιογράφος υλοποιήθηκε δίπλα στο τραπέζι.

Το πρόσωπο του Σέξτον ξεπάγωσε ακαριαία. Η Ρέιτσελ έβγαλε ένα πνιχτό βογκητό και πήρε ένα κρουασάν από το καλάθι στο τραπέζι.

«Ραλφ Σνίντεν», είπε ο δημοσιογράφος. «Από την *Washington Post*. Μπορώ να σας κάνω μερικές ερωτήσεις;»

Ο γερουσιαστής χαμογέλασε και σκούπισε το στόμα του με μια πετσέτα. «Ευχαρίστησή μου, Ραλφ. Μόνο να τα πούμε γρήγορα. Δε θέλω να κρυώσει ο καφές μου».

Ο δημοσιογράφος γέλασε αυτόματα. «Φυσικά, κύριε γερουσιαστά». Έβγαλε ένα μίνι μαγνητόφωνο και το άναψε. «Γερουσιαστά, στις τηλεοπτικές διαφημίσεις σας ζητάτε νόμους που να διασφαλίζουν ίσους μισθούς για τις γυναίκες, καθώς και φορολογικές περικοπές για τις νέες οικογένειες. Μπορείτε να σχολιάσετε το σκεπτικό σας;»

«Βέβαια. Απλούστατα πιστεύω στις δυνατές γυναίκες και τις δυνατές οικογένειες».

Η Ρέιτσελ κόντεψε να πνιγεί με το κρουασάν.

«Πάνω στο θέμα της οικογένειας», συνέχισε ο δημοσιογράφος, «μιλάτε πολύ για την εκπαίδευση, και έχετε προτείνει μερικές αμφιλεγόμενες περικοπές του προϋπολογισμού για να χορηγηθούν περισσότερα κονδύλια στα σχολεία της χώρας».

«Πιστεύω ότι τα παιδιά είναι το μέλλον μας».

Η Ρέιτσελ δεν πίστευε στα αυτιά της. Ο πατέρας της είχε καταντήσει να χρησιμοποιεί σίτχους από τραγούδια στις δηλώσεις του.

«Τέλος, κύριε γερουσιαστά», είπε ο δημοσιογράφος, «τις τελευταίες βδομάδες είχατε μια τεράστια αύξηση των ποσοστών σας

στις δημοσκοπήσεις. Ο Πρόεδρος σίγουρα θα ανησυχεί. Έχετε κάποιες σκέψεις για την πρόσφατη επιτυχία σας;»

«Νομίζω ότι οφείλεται στην εμπιστοσύνη. Οι Αμερικανοί αρχίζουν να βλέπουν ότι δεν μπορούν να εμπιστευτούν τον Πρόεδρο, γιατί απλούστατα αδυνατεί να πάρει τις δύσκολες αποφάσεις που χρειάζεται η χώρα. Οι ανεξέλεγκτες δαπάνες βυθίζουν τη χώρα όλο και πιο βαθιά στο χρέος κάθε μέρα, και οι Αμερικανοί αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι είναι ώρα να πάψουν οι σπατάλες και να αρχίσει η ανάκαμψη».

Ξαφνικά ακούστηκε η συσκευή τηλε-ειδοποίησης από την τσάντα της Ρέιτσελ, απαλλάσσοντάς την από τις αφόρητες ρητορείες του πατέρα της. Συνήθως ο διαπεραστικός ηλεκτρονικός ήχος την ενοχλούσε, αλλά εκείνη τη στιγμή της φάνηκε σχεδόν μελωδικός.

Ο Σέξτον την αγριοκοίταξε αγανακτισμένος με τη διακοπή.

Η Ρέιτσελ έβγαλε τον τηλε-ειδοποιητή από την τσάντα της και πάτησε μια προκαθορισμένη σειρά από πέντε κουμπιά, επιβεβαιώνοντας ότι η συσκευή βρισκόταν στα χέρια της. Ο ήχος σταμάτησε και η οθόνη υγρών κρυστάλλων άρχισε να αναβοσβήνει. Σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα θα λάμβανε ένα ασφαλές μήνυμα κειμένου.

Ο Σνίντεν χαμογέλασε στον γερουσιαστή. «Η κόρη σας προφανώς είναι πολύάσχολη γυναίκα. Είναι ευχάριστο να βλέπει κανείς ότι οι δυο σας βρίσκετε παρ' όλα αυτά χρόνο στο πρόγραμμά σας για να τρώτε μαζί».

«Όπως είπα, η οικογένεια έρχεται πάντα πρώτη».

Ο Σνίντεν κατένευσε, και μετά το βλέμμα του σκλήρυνε. «Θα μπορούσα να ρωτήσω, κύριε γερουσιαστά, πώς αντιμετωπίζετε εσείς και η κόρη σας τη σύγκρουση συμφερόντων;»

«Σύγκρουση;» Ο Σέξτον έγειρε το κεφάλι στο πλάι με μια αθώα μερδωμένη έκφραση. «Ποια σύγκρουση εννοείς;»

Η Ρέιτσελ τον κοίταξε κι έκανε μια γκριμάτσα με το θέατρο του πατέρα της. Ήξερε πολύ καλά πού θα κατέληγε αυτή η συζήτηση. *Αναθεματισμένοι δημοσιογράφοι*, σκέφτηκε. Οι μισοί από δαύτους τα 'παιρναν από τα κόμματα. Στη γλώσσα των δημοσιογράφων, κάτι τέτοιες ερωτήσεις αποκαλούνταν «ανανάδες». Ήταν μια ερώτηση που έδειχνε δύσκολη, αλλά στην πραγματικότητα ήταν μια προσυμφωνημένη «πάσα» στον γερουσια-

στή. Του σέρβιραν το θέμα όπως ήθελε, σαν μια εύκολη μπαλιά, και ο πατέρας της μπορούσε να πάρει θέση και να τη στείλει έξω από το γήπεδο, καθαρίζοντας την ατμόσφαιρα από κάποια ενοχλητικά ερωτήματα.

«Εε... κύριε γερουσιασά...» Ο δημοσιογράφος ξερόβηξε, προσποιούμενος τον αμήχανο. «Η σύγκρουση είναι ότι η κόρη σας δουλεύει για τον αντίπαλό σας».

Ο γερουσιαστής Σέξτον ξέσπασε σε γέλια, και έσπευσε να αποφύγει την επικίνδυνη ερώτηση. «Ράλφ, πρώτα απ' όλα, ο Πρόεδρος κι εγώ δεν είμαστε *αντίπαλοι*. Είμαστε απλώς δυο πατριώτες που έχουν διαφορετικές ιδέες για το πώς πρέπει να διοικείται η χώρα που αγαπάμε».

Ο δημοσιογράφος χαμογέλασε πλατιά. Ο Σέξτον του είχε δώσει την εντυπωσιακή δήλωση που ήθελε. «Και δεύτερον;»

«Δεύτερον, η κόρη μου δε δουλεύει για τον Πρόεδρο, δουλεύει στις μυστικές υπηρεσίες της χώρας. Συντάσσει αναφορές και τις στέλνει στον Λευκό Οίκο. Είναι μια θέση μάλλον χαμηλού επιπέδου». Έκανε μια παύση και κοίταξε τη Ρίτσελ. «Εδώ που τα λέμε, καλή μου, δεν είμαι καν σίγουρος αν έχεις γνωρίσει ποτέ τον Πρόεδρο, έτσι δεν είναι;»

Η Ρίτσελ τον κοίταζε με τα μάτια της να πετάνε φωτιές.

Ο τηλε-ειδοποιητής έβγαλε έναν νέο μελωδικό ήχο, τραβώντας το βλέμμα της Ρίτσελ στο μήνυμα που εμφανιζόταν στην οθόνη υγρών κρυστάλλων.

– ΠΡΣΤ ΔΙΕΕΓΑ ΑΜΣ –

Αποκρυπτογράφησε ακαριαία τη στενογραφική γλώσσα και συνοφρυσώθηκε. Το μήνυμα ήταν απρόσμενο, και σχεδόν σίγουρα έφερνε άσχημα νέα. Τουλάχιστον όμως είχε μια δικαιολογία για να φύγει.

«Κύριοι», είπε, «ραγίζει η καρδιά μου, αλλά πρέπει να φύγω. Έχω αργήσει».

«Κυρία Σέξτον», είπε αμέσως ο δημοσιογράφος, «πριν φύγετε, αναρωτιόμουν αν θα μπορούσατε να σχολιάσετε τις φήμες ότι ζητήσατε αυτή την πρωινή συνάντηση για να συζητήσετε με τον πατέρα σας το ενδεχόμενο να αφήσετε την τωρινή δουλειά σας για να εργαστείτε στην προεκλογική του εκστρατεία;»

Η Ρέιτσελ αισθάνθηκε σαν να της άδειασαν ένα φλιτζάνι καυτό καφέ στο πρόσωπό της. Η ερώτηση την αιφνιδίασε ολοκληρωτικά. Κοίταξε τον πατέρα της και κατάλαβε από το αυτάρεσκο χαμόγελό του ότι η ερώτηση ήταν υποβολιμαία. Ήθελε να του ορμήσει πάνω από το τραπέζι και να τον καρφώσει με το πιρούνι.

Ο δημοσιογράφος της έχωσε το μαγνητόφωνο στο πρόσωπο. «Κυρία Σέξτον;»

Η Ρέιτσελ τον κοίταξε στα μάτια. «Ραλφ, ή όποιος διάβολο είσαι, θα σου πω ένα πράγμα και βάλ' το καλά στο μυαλό σου: Δεν έχω κανέναν σκοπό να αφήσω τη δουλειά μου για να δουλέψω για τον γερουσιαστή Σέξτον, και αν γράψεις οτιδήποτε διαφορετικό, θα χρειαστείς εγχείρηση για να βγάλεις αυτό το μαγνητοφονάκι απ' τον κώλο σου».

Τα μάτια του δημοσιογράφου άνοιξαν διάπλατα. Έκλεισε το μαγνητόφωνο κρύβοντας ένα χαμόγελο. «Σας ευχαριστώ και τους δύο», είπε και εξαφανίστηκε.

Η Ρέιτσελ μετάνιωσε αμέσως για το ξέσπασμα. Είχε κληρονομήσει και την οξυθυμία του πατέρα της, και τον μισούσε ειδικά γι' αυτό. *Έξυπνο, Ρέιτσελ. Πολύ έξυπνο.*

Ο πατέρας της την αγριοκοίταζε αποδοκιμαστικά. «Καλά θα κάνεις να μάθεις να είσαι πιο ψύχραιμη».

Η Ρέιτσελ άρχισε να μαζεύει τα πράγματά της. «Η συνάντησή πήρε τέλος».

Φαίνεται όμως ότι ο γερουσιαστής δεν τη χρειαζόταν άλλο έτσι κι αλλιώς. Έβγαλε το κινητό του για να κάνει ένα τηλεφώνημα. «Γεια σου, γλυκιά μου», της είπε. «Πέρα από το γραφείο καμιά μέρα να τα πούμε. Και κοίτα να παντρευτείς, για όνομα του Θεού. Είσαι τριάντα τριών χρονών».

«Τριάντα τεσσάρων», του είπε κοφτά. «Η γραμματέας σου μου έστειλε κάρτα στα γενέθλιά μου».

Ο Σέξτον γέλασε θλιμμένα. «Τριάντα τεσσάρων. Σχεδόν γεροντοκόρη. Ξέρεις, εγώ στα τριάντα τέσσερα ήδη είχα...»

«Είχες παντρευτεί τη μαμά και είχες πηδήξει τη γειτόνισσα;» Η φωνή της Ρέιτσελ ακούστηκε πιο δυνατά από όσο ήθελε, και η φράση απέμεινε να αιωρείται μέσα στην αίθουσα την πιο ακατάλληλη στιγμή, καθώς μέσα από έναν ατυχή συγχρονισμό είχε

κοπάσει για λίγο ο βόμβος των συζητήσεων. Οι πελάτες στα γύρω τραπέζια γύρισαν και κοίταξαν.

Τα μάτια του Σέξτον την κάρφωσαν σαν δύο μυτεροί παγοκρύσταλλοι. «Πρόσεχε πώς μιλάς, Ρέιτσελ».

Η Ρέιτσελ κατευθύνθηκε προς την πόρτα. *Όχι, εσύ πρόσεχε τι κάνεις, κύριε γερουσιαστά.*

Κεφάλαιο 2

Οι τρεις άντρες κάθονταν σιωπηλοί μέσα στο αντίσκηνο θυέλλης ThermaTech. Έξω, ένας παγερός άνεμος χτυπούσε το καταφύγιό τους απειλώντας να το σκίσει. Κανείς δεν έδινε σημασία, είχαν δει όλοι τους πολύ χειρότερες καταστάσεις.

Το αντίσκηνο ήταν κατάλευκο, και το είχαν στήσει σε μια ρηχή εσοχή στους πάγους, σε σημείο που να μη φαίνεται. Οι συσκευές επικοινωνίας, το μεταφορικό τους μέσο και τα όπλα τους ήταν όλα η τελευταία λέξη της τεχνολογίας. Ο αρχηγός της ομάδας είχε την κωδική ονομασία Δέλτα-Ένα. Ήταν μυώδης και ευκίνητος, με μάτια τόσο παγερά όσο και η περιοχή γύρω τους.

Το στρατιωτικό ρολόι στον καρπό του Δέλτα-Ένα έβγαλε ένα κοφτό μπιπ. Ο ήχος συνέπεσε με απόλυτη ακρίβεια με παρόμοια μπιπ που έβγαλαν τα ρολόγια των άλλων δύο.

Είχαν περάσει άλλα τριάντα λεπτά.

Ήταν ώρα πάλι.

Ο Δέλτα-Ένα άφησε τους δύο συντρόφους του και βγήκε έξω στο σκοτάδι και τον δυνατό άνεμο. Κοίταξε τον φεγγαροφωτισμένο ορίζοντα με ένα ζευγάρι κιάλια υπερύθρων. Όπως πάντα, εστίασε στην τεράστια και παράξενη κατασκευή που υψωνόταν μέσα στο γυμνό τοπίο χίλια μέτρα μακριά τους. Αυτός και η ομάδα του την παρακολουθούσαν από τότε που φτιάχτηκε, πριν από δέκα μέρες. Ο Δέλτα-Ένα δεν είχε καμιά αμφιβολία ότι οι πληροφορορίες που υπήρχαν εκεί μέσα θα άλλαζαν τον κόσμο. Ήδη είχαν χαθεί ζωές για την προστασία τους.

Προς το παρόν, όλα έδειχναν ήσυχα έξω από την κατασκευή. Η πραγματική δοκιμασία όμως ήταν το τι συνέβαινε μέσα.

Ο Δέλτα-Ένα ξαναμπήκε στο αντίσκηνο και απευθύνθηκε στους δυο συναδέλφους του. «Ώρα για διέλευση».

Αυτοί κατένευσαν. Ο ψηλότερος από τους δύο, ο Δέλτα-Δύο, άνοιξε έναν φορητό υπολογιστή και τον άναψε. Μετά έπιασε ένα μηχανικό χειριστήριο σαν τζόιστικ και το κούνησε λίγο. Σε απόσταση χιλίων μέτρων, βαθιά μέσα στο κτίριο, ένα ρομπότ επιτήρησης με μέγεθος κουνουπιού έλαβε το σήμα και ενεργοποιήθηκε.

Κεφάλαιο 3

Η Ρέιτσελ Σέξτον έβραζε ακόμη καθώς οδηγούσε το αμάξι της, ένα λευκό Ιντέγκρα, στη Λίσμπεργκ Πάικ. Οι σφένδαμοι στους πρόποδες του Φολς Τσερτς υψώνονταν γυμνοί από φύλλα μπροστά στο φόντο του καθαρού ουρανού, αλλά το γαλήνιο τοπίο δεν κατάφερε να μειώσει τον θυμό της. Η πρόσφατη αύξηση των ποσοτών του πατέρα της στις δημοσκοπήσεις θα έπρεπε να του είχε δώσει έστω κάποια ίχνη καλής θέλησης μεγαλώνοντας τη σιγουριά του, αλλά, όπως φαίνεται, το μόνο που κατάφεραν ήταν να τροφοδοτήσουν την έπαρσή του.

Η δολιότητα του πατέρα της ήταν διπλά οδυνηρή γι' αυτήν, επειδή ήταν ο μοναδικός κοντινός συγγενής που της είχε απομείνει. Η μητέρα της είχε πεθάνει πριν από τρία χρόνια, μια τρομερή απώλεια που οι συναισθηματικές ουλές της σημάδευαν ακόμη την καρδιά της Ρέιτσελ. Η μοναδική της παρηγοριά ήταν ότι η μητέρα της, με τον θάνατό της, είχε λυτρωθεί από τη βαθιά απελπισία της για τον δυστυχημένο γάμο της με τον γερουσιαστή.

Ο τηλε-ειδοποιητής της Ρέιτσελ έβγαλε ένα νέο μπιπ, που επανέφερε την προσοχή της στον δρόμο μπροστά της. Το μήνυμα ήταν το ίδιο.

ΠΡΣΤ ΔΙΕΕΓΑ ΑΜΣ.

*Παρουσιαστείτε στον διευθυντή του ΕΓΑ αμέσως. Αναστένα-
ξε. Έρχομαι, για όνομα του Θεού!*

Με την αβεβαιότητά της να μεγαλώνει, η Ρέιτσελ βγήκε από την οδό ταχείας κυκλοφορίας ακολουθώντας τη συνηθισμένη έξοδο, μπήκε στον ιδιωτικό δρόμο και σταμάτησε σε ένα φυλάκιο με βαριά θωράκιση. Βρισκόταν στην οδό Λίσμπεργκ Πάικ 14.225, μία από τις πιο απόρρητες διευθύνσεις στη χώρα.

Ενώ ο φύλακας σάρωνε το αμάξι της για κοριούς, η Ρέιτσελ κοίταζε το πελώριο κτίριο στο βάθος. Ήταν ένα οικοδομικό συγκρότημα 93.000 τετραγωνικών μέτρων που υψωνόταν επιβλητικά σε μια έκταση 260 στρεμμάτων στο Φέρφαξ της Βιρτζίνια, λίγο έξω από την Ουάσινγκτον. Η πρόσοψη του κτιρίου ήταν από καθρέφτη μονής κατεύθυνσης που αντανάκλουσε μια στρατιά από δορυφορικά πιάτα, κεραιές και ραδιοθόλους στη γύρω έκταση, μοιάζοντας να διπλασιάζει τους ήδη τεράστιους αριθμούς τους.

Δύο λεπτά αργότερα, η Ρέιτσελ είχε παρκάρει και διέσχιζε τον περιποιημένο κήπο προς την κύρια είσοδο, όπου υπήρχε μια σκαλιστή γρανιτινή επιγραφή.

ΕΘΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ (ΕΓΑ)

Οι δύο οπλισμένοι πεζοναύτες δίπλα από την περιστρεφόμενη πόρτα από αλεξίσφαιρο γυαλί κοίταζαν ίσια μπροστά όταν η Ρέιτσελ πέρασε ανάμεσά τους. Ένιωσε ό,τι ένιωθε πάντα όταν περνούσε αυτή την πόρτα – σαν να έμπαινε στην κοιλιά ενός κοιμισμένου γίγαντα.

Μέσα στη θολωτή αίθουσα υποδοχής, η Ρέιτσελ αισθάνθηκε μια αμυδρή ηχώ από σιγανές συζητήσεις γύρω της, που ήταν σαν να κατέβαιναν από τα γραφεία από πάνω. Ένα τεράστιο μουσικό έγγραφο το σύνθημα του ΕΓΑ:

ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΩΝ ΗΠΙΑ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ,
ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ.

Οι τοίχοι εδώ ήταν καλυμμένοι από τεράστιες φωτογραφίες

– εκτοξεύσεις πυραύλων, βαφτίσεις υποβρυχίων, εγκαταστάσεις με συστήματα υποκλοπών, σημαντικά επιτεύγματα που μπορούσαν να τιμηθούν μόνο μέσα σε αυτούς τους τοίχους.

Όπως πάντα, η Ρέιτσελ αισθάνθηκε τα προβλήματα του έξω κόσμου να σβήνουν πίσω της. Έμπαινε στον κόσμο των σκιών, έναν κόσμο όπου τεράστια και τρομακτικά προβλήματα αντιμετώπιζονταν με έναν ήρεμο ψίθυρο.

Καθώς πλησίαζε στο τελικό σημείο ελέγχου, αναρωτιόταν ποιο πρόβλημα είχε κάνει την υπηρεσία να την καλέσει δύο φορές στον τηλε-ειδοποιητή στα τελευταία τριάντα λεπτά.

«Καλημέρα, κυρία Σέξτον». Ο φύλακας χαμογέλασε καθώς η Ρέιτσελ πλησίαζε στην ατσάλινη πόρτα.

Του ανταπέδωσε το χαμόγελο, ενώ ο φύλακας της έδινε μια μικροσκοπική μπατονέτα.

«Ξέρετε τη διαδικασία», της είπε.

Η Ρέιτσελ πήρε την ερμητικά κλεισμένη μπατονέτα και αφαίρεσε το πλαστικό κάλυμμα. Μετά την έβαλε στο στόμα της σαν θερμόμετρο. Την κράτησε κάτω από τη γλώσσα της για δύο δευτερόλεπτα. Έπειτα έγειρε μπροστά και άφησε τον φύλακα να την πάρει. Ο φύλακας έβαλε την υγρή μπατονέτα στη σχισμή μιας συσκευής πίσω του, που χρειάστηκε τέσσερα δευτερόλεπτα για να επαληθεύσει τις αλληλουχίες DNA στο σάλιο της. Σε μια οθόνη εμφανίστηκε η φωτογραφία της Ρέιτσελ και η διαβάθμιση ασφαλείας που είχε μέσα στην υπηρεσία.

Ο φύλακας της έκλεισε το μάτι. «Φαίνεται ότι είστε ακόμη εσείς». Έβγαλε την μπατονέτα από τη συσκευή και την έριξε σε ένα άνοιγμα, όπου αποτεφρώθηκε ακαριαία. «Καλή σας μέρα». Πάτησε το κουμπί και η τεράστια ατσάλινη πόρτα άνοιξε.

Καθώς η Ρέιτσελ προχωρούσε μέσα στον λαβύρινθο των διαδρόμων, απόρησε για άλλη μια φορά με το δέος που της προκαλούσε ακόμη το κολοσσιαίο πεδίο επιχειρήσεων της υπηρεσίας, παρόλο που δούλευε εδώ έξι χρόνια τώρα. Η ΕΓΑ περιλάμβανε έξι άλλες αμερικανικές υπηρεσίες, το προσωπικό της ξεπερνούσε τα δέκα χιλιάδες άτομα, και το κόστος λειτουργίας της υπερέβαινε τα δέκα δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο.

Διατηρώντας απόλυτη μυστικότητα, η ΕΓΑ κατασκεύαζε και

συντηρούσε ένα εκπληκτικό οπλοστάσιο από κατασκοπευτικές τεχνολογίες αιχμής: παγκόσμια δίκτυα υποκλοπών, κατασκοπευτικούς δορυφόρους, ενσωματωμένα τσιπ αναμετάδοσης σε προϊόντα τηλεπικοινωνιών, ακόμα και ένα παγκόσμιο δίκτυο συγκέντρωσης υποβρύχιων πληροφοριών γνωστό ως «Κλασικός Μάγος», ένα απόρρητο πλέγμα από 1.456 υδρόφωνα στους πυθμένες των θαλασσών όλου του κόσμου που παρακολουθούσαν τις κινήσεις πλοίων παντού στη γη.

Οι τεχνολογίες της ΕΓΑ βοηθούσαν τις Ηνωμένες Πολιτείες να νικήσει σε στρατιωτικές συγκρούσεις, αλλά ακόμη και σε καιρό ειρήνης παρείχαν μια ροή πληροφοριών προς υπηρεσίες όπως η CIA, η NSA και το υπουργείο Άμυνας, βοηθώντας τες να αντιμετωπίσουν την τρομοκρατία, να εντοπίσουν εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος και να δώσουν στους πολιτικούς τα απαραίτητα στοιχεία για να μπορούν να πάρουν σωστές αποφάσεις για ένα τεράστιο φάσμα θεμάτων.

Η Ρέιτσελ εργαζόταν εκεί ως «συνοψίστρια». Ανέλυε πολύπλοκες εκθέσεις και συνόψιζε την ουσία τους σε περιλήψεις της μίας σελίδας. Η Ρέιτσελ είχε φυσικό ταλέντο σε αυτό τον τομέα. *Επειδή τόσα χρόνια έπρεπε να παραμερίζω τις μπούρδες του πατέρα μου και να φτάνω στην ουσία, σκέφτηκα.*

Η Ρέιτσελ τώρα είχε την υψηλότερη θέση συνοψίστριας του ΕΓΑ: σύνδεσμος με τον Λευκό Οίκο. Διάβαζε τις καθημερινές εκθέσεις του ΕΓΑ, αποφάσιζε ποιες πληροφορίες ενδιέφεραν τον Πρόεδρο, τις συνόψιζε σε περιλήψεις της μίας σελίδας και προωθούσε το υλικό στον Σύμβουλο Εθνικής Ασφάλειας του Προέδρου. Στη γλώσσα του ΕΓΑ, η Ρέιτσελ Σέξτον «παρασκευάζει τελειωμένο προϊόν για τον πελάτη».

Η δουλειά ήταν δύσκολη και απαιτούσε πολλές ώρες, αλλά αυτή η θέση ήταν ένα «παράσημο» γι' αυτήν, ένας τρόπος για να επικυρώσει την ανεξαρτησία της από τον πατέρα της. Ο γεροϋσιαστής της είχε προτείνει πολλές φορές να τη ζει εκείνος αν παρατούσε αυτή τη δουλειά, αλλά η Ρέιτσελ δεν ήθελε με κανέναν τρόπο να έχει οικονομική υποχρέωση σε έναν άνθρωπο σαν τον Σέτζγουικ Σέξτον. Η περίπτωση της μητέρας της έδειχνε καθαρά τι μπορούσε να συμβεί όταν ένας τέτοιος άνθρωπος κρατούσε πολλά χαρτιά.

Ο τηλε-ειδοποιητής της Ρέιτσελ ήχησε μέσα στη μαρμάρινη αίθουσα.

Πάλι; Δεν έκανε καν τον κόπο να κοιτάξει το μήνυμα.

Απορημένη για το τι μπορεί να συνέβαινε, μπήκε στο ασανσέρ, προσπέρασε τον δικό της όροφο και πήγε κατευθείαν στην κορυφή.

Κεφάλαιο 4

Ακόμη και ο χαρακτηρισμός «απλός άνθρωπος» θα ήταν υπερβολή για τον διευθυντή του ΕΓΑ. Ο Γουίλιαμ Πίκερινγκ ήταν μικροσκοπικός και φαλακρός, με ένα χλομό πρόσωπο της σειράς που το ξεχνούσες αμέσως. Είχε καστανά μάτια, που, αν και έβλεπαν τα βαθύτερα μυστικά της χώρας, παρέμεναν αδιαπέραστα. Παρ' όλα αυτά, για όσους εργάζονταν υπό τις διαταγές του, ο Πίκερινγκ ήταν ένας γίγαντας στον τομέα του. Η συγκρατημένη προσωπικότητα και η λιτή φιλοσοφία του ήταν θρυλικές στο ΕΓΑ. Η αθόρυβη εργατικότητα του σε συνδυασμό με τα απλά μαύρα κοστούμια του έκαναν το προσωπικό να του κολλήσει το παρατσούκλι «Κουάκερος». Όντας λαμπρό στρατηγικό μυαλό και υπόδειγμα αποτελεσματικότητας, διοικούσε τον κόσμο του με απαράμιλλη διαύγεια. Το σύνθημά του ήταν: «Βρες την αλήθεια. Ενέργησε αναλόγως».

Όταν η Ρέιτσελ έφτασε στο γραφείο του, ο Πίκερινγκ μιλούσε στο τηλέφωνο. Πάντα ένιωθε έκπληξη όταν τον έβλεπε: ο Γουίλιαμ Πίκερινγκ δε φαινόταν για άνθρωπος που είχε αρκετή δύναμη για να μπορεί να ξυπνήσει τον Πρόεδρο οποιαδήποτε ώρα της νύχτας.

Ο διευθυντής έκλεισε το τηλέφωνο και της έκανε νόημα να περάσει. «Πράκτορα Σέξτον, κάθισε». Η φωνή του είχε μια σκληρή αμεσότητα.

«Ευχαριστώ, κύριε διευθυντά». Ο Ρέιτσελ κάθισε.

Οι περισσότεροι ένιωθαν αμηχανία όταν βρίσκονταν μπροστά στον Πίκερινγκ, η Ρέιτσελ όμως πάντα τον συμπαθούσε. Ήταν το άκρο αντίθετο του πατέρα της: καθόλου εντυπωσιακός σωμα-

τικά, κάθε άλλο παρά χαρισματικός, αλλά έκανε το καθήκον του με ανιδιοτελή πατριωτισμό, αποφεύγοντας τη δημοσιότητα που τόσο πολύ αγαπούσε ο πατέρας της.

Ο Πίκερινγκ έβγαλε τα γυαλιά του και την κοίταξε. «Πράκτορα Σέξτον, ο Πρόεδρος μου τηλεφώνησε πριν από μισή ώρα περσίτου. Και το τηλεφώνημα είχε άμεση σχέση με σένα».

Η Ρέιτσελ ανακάθισε. Ο Πίκερινγκ φημιζόταν για το γεγονός ότι έμπαινε απευθείας στο θέμα. *Φοβερό άνοιγμα*, σκέφτηκε. «Δεν είχαν πρόβλημα με κάποια από τις εκθέσεις μου, ελπίζω».

«Το αντίθετο. Είπε ότι ο Λευκός Οίκος είναι εντυπωσιασμένος με τη δουλειά σου».

Η Ρέιτσελ άφησε αθόρυβα την ανάσα που κρατούσε. «Τότε τι ήθελε;»

«Μια συνάντηση μαζί σου. Αυτοπροσώπως. Αμέσως».

Η ανησυχία της Ρέιτσελ μεγάλωσε. «Προσωπική συνάντηση; Για ποιον λόγο;»

«Πολύ καλή ερώτηση. Αρνήθηκε να μου πει».

Τώρα η Ρέιτσελ μπερδεύτηκε τελείως. Το να κρατάς κρυφές πληροφορίες από τον διευθυντή του ΕΓΑ ήταν σαν να κρατάς μυστικά του Βατικανού κρυφά από τον Πάπα. Το μόνιμο αστείο που κυκλοφορούσε στις μυστικές υπηρεσίες ήταν ότι αν ο Γουίλιαμ Πίκερινγκ δεν ήξερε κάτι, αυτό το κάτι δεν είχε συμβεί.

Ο Πίκερινγκ σηκώθηκε και άρχισε να βηματίζει μπροστά στο παράθυρό του. «Μου ζήτησε να επικοινωνήσω μαζί σου αμέσως και να σε στείλω να σε δει».

«Αυτή τη στιγμή;»

«Ναι. Έστειλε και όχημα. Περιμένει έξω».

Η Ρέιτσελ συνοφρυώθηκε. Το αίτημα του Προέδρου ήταν ανησυχητικό από μόνο του, αλλά η προβληματισμένη έκφραση στο πρόσωπο του Πίκερινγκ μεγάλωνε ακόμη περισσότερο την ανησυχία της. «Προφανώς, έχετε επιφυλάξεις», είπε.

«Φυσικά έχω!» απάντησε ο Πίκερινγκ με μια ασυνήθιστη ένταση. «Η χρονική στιγμή που ζητάει αυτή τη συνάντηση δείχνει τις προθέσεις του τόσο καθαρά, ώστε μόνο ένας άπειρος πρωτάρης θα έκανε μια τέτοια κίνηση. Είσαι η κόρη του ανθρώπου που τον δυσκολεύει στις δημοσκοπήσεις, και ξαφνικά απαιτεί να σε συ-

ναντήσει ιδιαίτερος; Το βρίσκω άκρως ανάρμοστο. Και σίγουρα ο πατέρας σου θα συμφωνούσε».

Η Ρέιτσελ ήξερε ότι ο Πίκερινγκ είχε δίκιο – αν και, από την άλλη μεριά, δεν έδινε δεκάρα για τη γνώμη του πατέρα της. «Δεν εμπιστεύεστε τα κίνητρα του Προέδρου;»

«Έχω ορκιστεί να παρέχω πληροφορίες στον εκάστοτε Πρόεδρο, όχι να κρίνω τις πολιτικές του».

Τυπική απάντηση Πίκερινγκ, συνειδητοποίησε η Ρέιτσελ. Ο Γουίλιαμ Πίκερινγκ δεν έκρυβε την άποψή του ότι οι πολιτικοί είναι παροδικοί αχυράνθρωποι που περνούν για λίγο από μια σκακιέρα, οι πραγματικοί παίχτες της οποίας ήταν άνθρωποι σαν τον ίδιο – πεπειραμένοι επαγγελματίες που έκαναν τη δουλειά τους πολύ καιρό και μπορούσαν να καταλάβουν το παιχνίδι με μια ευρύτερη οπτική. Δύο θητείες στον Λευκό Οίκο, έλεγε συχνά ο Πίκερινγκ, δεν επαρκούν ούτε κατά διάνοια για να κατανοήσει κανείς τις βαθύτερες πολυπλοκότητες του παγκόσμιου πολιτικού τοπίου.

«Μπορεί να είναι ένα αθώο αίτημα», είπε η Ρέιτσελ, ελπίζοντας ότι ο Πρόεδρος θα ήταν υπεράνω ενός τέτοιου φτηνού προεκλογικού κόλπου. «Μπορεί να θέλει να του συνοψίσω κάποιες ευαίσθητες πληροφορίες».

«Χωρίς να θέλω να σε μειώσω, πράκτορα Σέξτον, ο Λευκός Οίκος έχει άφθονο προσωπικό γι' αυτό τον σκοπό. Αν πρόκειται για κάποια εσωτερική δουλειά του Λευκού Οίκου, ο Πρόεδρος θα έπρεπε να ξέρει ότι είναι ανάρμοστο να ζητά εσένα. Και αν δεν είναι, τότε θα έπρεπε να ξέρει ότι είναι απολύτως ανάρμοστο να μου ζητά μια μονάδα του ΕΓΑ και να αρνείται να μου πει γιατί τη θέλει».

Ο Πίκερινγκ αναφερόταν πάντα στους υπαλλήλους του ως «μονάδες», μια έκφραση που πολλοί την έβρισκαν ενοχλητικά ψυχρή.

«Ο πατέρας σου έχει κερδίσει πολιτικό έδαφος», είπε ο Πίκερινγκ. «Και πολύ μάλιστα. Ο Λευκός Οίκος σίγουρα ανησυχεί». Αναστέναξε. «Οι πολιτικοί συχνά κάνουν απεγνωσμένες κινήσεις. Όταν ο Πρόεδρος ζητά μια μυστική συνάντηση με την κόρη του αντιπάλου του, υποψιάζομαι ότι τον απασχολεί κάτι πολύ περισσότερο από τη συνόψιση απόρρητων πληροφοριών».

Η Ρέιτσελ αισθάνθηκε ένα ρίγος. Τα προαισθήματα του Πίκερινγκ είχαν την τάση να βγαίνουν αληθινά με απίστευτη συχνότη-

τα. «Και φοβάστε ότι ο Λευκός Οίκος βρίσκεται σε τέτοια απόγνωση, ώστε να βάλει και μένα στο πολιτικό μείγμα;»

Ο Πίκερινγκ έκανε μια παύση. «Δεν έχεις κρύψει τα συναισθήματά σου για τον πατέρα σου, και είναι σίγουρο ότι το προσωπικό της προεκλογικής εκστρατείας του Προέδρου γνωρίζει το χάσμα που υπάρχει ανάμεσά σας. Σκέφτομαι ότι μπορεί να θέλουν να σε χρησιμοποιήσουν εναντίον του με κάποιον τρόπο».

«Δε θα είχα αντίρρηση», είπε η Ρέιτσελ μεταξύ σοβαρού και αστείου.

Ο Πίκερινγκ δεν έδειξε να το βρίσκει αστείο. Την κοίταξε αυστηρά. «Μια προειδοποίηση, πράκτορα Σέξτον. Αν θεωρείς ότι τα προσωπικά σου θέματα με τον πατέρα σου θα θολώσουν την κρίση σου στην επαφή σου με τον Πρόεδρο, σε συμβουλεύω ανεπιφύλακτα να αρνηθείς το αίτημά του».

«Να αρνηθώ;» Η Ρέιτσελ γέλασε νευρικά. «Προφανώς δεν μπορώ να αρνηθώ στον Πρόεδρο».

«Όχι», συμφώνησε ο Πίκερινγκ. «Μπορώ όμως εγώ».

Τα λόγια του έμοιαζαν λίγο με μακρινό μπουμπουνητό, υπενθυμίζοντας στη Ρέιτσελ ότι ο Γουίλιαμ Πίκερινγκ μπορούσε να προκαλέσει πολιτικούς σεισμούς αν ήθελε.

«Οι δικές μου ανησυχίες είναι απλές», συνέχισε ο Πίκερινγκ. «Έχω ευθύνη να προστατέψω τους ανθρώπους που δουλεύουν για μένα, και δε μου αρέσει ούτε καν το αμυδρό ενδεχόμενο ότι μπορεί κάποιος να χρησιμοποιηθεί σαν πιόνι σε ένα πολιτικό παιχνίδι».

«Τι συστήνετε να κάνω;»

Ο Πίκερινγκ αναστέναξε. «Η συμβουλή μου είναι να συναντηθείς μαζί του. Μην δεσμευτείς για τίποτα. Αφού σου πει ο Πρόεδρος τι διάβολο θέλει, τηλεφώνησέ μου. Αν θεωρήσω ότι παίζεις πολιτικά παιχνίδια μαζί σου, πίστεψέ με, θα σε αρπάξω από τα χέρια του τόσο γρήγορα που δε θα καταλάβει τι τον χτύπησε».

«Ευχαριστώ, κύριε διευθυντά». Η Ρέιτσελ αισθάνθηκε μια προστατευτική διάθεση από τον διευθυντή που συχνά λαχταρούσε να την είχε και ο πατέρας της. «Είπατε ότι ο Πρόεδρος έστειλε ήδη αμάξι;»

«Όχι ακριβώς». Ο Πίκερινγκ συνοφρυώθηκε κι έδειξε από το παράθυρο.

Η Ρέιτσελ πλησίασε αβέβαια και κοίταξε εκεί που της έδειχνε ο Πίκερινγκ.

Ένα ελικόπτερο *PaveHawk* ΜΗ-60G περιμένε στο γκαζόν με τις μηχανές του να δουλεύουν στο ρελαντί. Το *PaveHawk* ήταν ένα από τα ταχύτερα ελικόπτερα που είχαν κατασκευαστεί ποτέ, και το συγκεκριμένο είχε πάνω του το έμβλημα του Λευκού Οίκου. Ο πιλότος στεκόταν δίπλα κοιτάζοντας το ρολόι του.

Η Ρέιτσελ γύρισε στον Πίκερινγκ κατάπληκτη. «Ο Λευκός Οίκος έστειλε ένα *PaveHawk* για να με πάει 25 χιλιόμετρα απόσταση μέχρι την Ουάσινγκτον;»

«Προφανώς ο Πρόεδρος θέλει ή να σε εντυπωσιάσει ή να σε τρομάξει». Ο Πίκερινγκ την κοίταξε καλά καλά. «Σε συμβουλεύω να αποφύγεις και το ένα και το άλλο».

Η Ρέιτσελ κατένευσε. Στην πραγματικότητα, ήταν και εντυπωσιασμένη και τρομαγμένη.

Τέσσερα λεπτά αργότερα, η Ρέιτσελ Σέξτον βγήκε από το ΕΓΑ και ανέβηκε στο ελικόπτερο που περιμένε. Πριν προλάβει καν να δέσει τη ζώνη ασφαλείας, το ελικόπτερο απογειώθηκε και έστριψε παίρνοντας κλίση πάνω από τα δάση της Βιρτζίνια. Η Ρέιτσελ κοίταξε τα δέντρα που περνούσαν σαν μια θολή εικόνα από κάτω κι ένιωσε την καρδιά της να χτυπά πιο γρήγορα. Θα χτυπούσε ακόμη πιο γρήγορα αν ήξερε ότι το ελικόπτερο δε θα έφτανε ποτέ στον Λευκό Οίκο.

ΕΝΑΣ ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ ΤΗΣ NASA ΕΝΤΟΠΙΖΕΙ ΕΝΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΕΥΡΗΜΑ

θαμμένο στους πάγους της Αρκτικής, και η διαστημική υπηρεσία σπεύδει να το ανακηρύξει τη σπουδαιότερη ανακάλυψη του αιώνα. Η επιτυχία αυτή έρχεται σε μια καίρια συγκυρία, όπου η αξιοπιστία της NASA έχει πληγεί από αλληπάλληλες αποτυχίες, ενώ επηρεάζει βαθύτητα και τις επερχόμενες προεδρικές εκλογές. Ο Πρόεδρος αποστέλλει την αναλύτρια πληροφοριών Ρέιτσελ Σέξτον για να επιβεβαιώσει τη γνησιότητα της ανακάλυψης. Μαζί με τον διακεκριμένο ωκεανογράφο Μάικλ Τόλαντ και μια ομάδα ειδικών, θα ανακαλύψει μια τρομακτική συνωμοσία, μια τεράστια απάτη, που απειλεί να τινάξει στον αέρα όλα τα επιστημονικά και πολιτικά δεδομένα. Προτού η Ρέιτσελ προλάβει να επικοινωνήσει με τον Πρόεδρο, εκείνη και ο Μάικλ δέχονται επίθεση από μια ομάδα αδίστακτων εκτελεστών, που θα κάνουν τα πάντα προκειμένου να κρύψουν την αλήθεια. Μόνη τους ελπίδα για σωτηρία είναι να βρουν ποιος κρύβεται πίσω από αυτή την πλεκτάνη. Και θα διαπιστώσουν ότι η αλήθεια είναι η μεγαλύτερη απάτη από όλες.

Από το άβυσσος των μυστικών υπηρεσιών και τους διαδρόμους του Λευκού Οίκου έως το παγωμένο τοπίο της Αρκτικής, ο Νταν Μπράουν υπογράφει ίσως το συναρπαστικότερο μυθιστόρημά του, με συνεχείς ανατροπές και δράση που κόβει την ανάσα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0695-4

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 13975